

A boldogság újrafelfedezői

Mefisztó: (halkan a beavatottakhoz)

„Kik ők? Ne kérdje egyiketek se.”

(Goethe: Faust)

Vágytam rá hogy hatalmába kerüljek hogy újra hatalmuk
ba kerítsenek leváltak rólam őszi krizantémról fehér

szírom

levelek valamikor boldog féktelen könnyű nem neki ni
ncsenek ilyen hervadó testrészei áttetszőn lebegtünk
óriásranőtt polipok villamosráják közt erre-arra rátap
adva módszeresen táplálkozva szárított húst medvetalpa
t kétszeresültet rágcsáltunk egy kávéház egy bisztró eg
y presszó rozsdavörös aranycsíkos tapétalugasában mily
bíort öltött akkor testemre tapadt átnedvesedett ruhá
m milyen bíbor ívlámpák szórtak hajamra tűzvörös fény
t ott ért utól vállamra téve ujjait egész tenyerét l
erajzolt döbrent férfitétekintete történelmi eszményt ká
vésötét csészényi hullám hullámverés magyarországon p
rózai bekezdés sorvégen a pont mellékhelyiségek titka:
csörömpölő írásjegyek szemérmesrejteke alamizsnapénzek

a műmárvány

toalettasztalon gurul a sors ékszereként járadszegélyh
ez tapadt diadém talált tárgyá zsugorodva módszerek
közt a legutolsó meglapuló édes zseniális kockacukornyi

tudás

a szabad akarat utolsó lassú széthullásom következmény
e lángolóból megmaradt vörhenyes visszfénye a manipul
ációk rég nem érdekelték börzék átverések pénzromlás v
aluta tőzsde nem érdekelte ahogy a tizenhatodik emelet

a XVI. század

ablakán az időből visszanezett ahogy feltárult előtte
egy nyugat-európai látomás jáde ékszeren valami idegen
üzenet ezen a banánhéjon már nem fogom nyakamat törni

s indult

a Lenin szobor monstre árnyékában a mosogatógépet bepa
kolni ezek a new yorki értelmiségiek ezek az amszterd
amiak egyik falon a TAO vagy MAO óriásnagyításban más
felől Paszternak Szolzsenyicin köztük az evőpálcikák a

sztereo
hangvillák

Monteverdi Gesualdo ütemek már rég nem érdekelték ...

M A

EJJEL átlátogatok holdudvarán ez minden éjjel bekövet
kezik velem Ez a rettenetes séta egy nyitott késsel
a zsebemben egy másik történetemben követhetetlen sz
emélyiségem követ a járdán orvgyilkos talán valamit

ígértem

hogya felhívom hogy üzenek hogy megkeresem miféle ki
elégítetlen férfiaknak tett ígéreteim kötnek ehhez az

álomhoz

ehhez az utolsó imámhoz a feloldozáshoz álombeli lev
elekhez amiket nem tudok megírni minden éjjel kibontó
m fejemben Akutagava Ur mondja kérem visszatérhetek?

Ö N

fölbresztett egy üvegkoporsóban szájon csókolt azt
mondja helyes hogy ilyen kiismerhetetlen történelmi sz
emélyiségeket üldözök magamban én nem vagyok proletár
sem értelmiségi erős fejfájást hányingert érzek üzen
te hogy ezek a kis boldogító szétfutó gyilkos igenek a
z én igaz táplálékom tavasszal F A U S T könyvemben a
z illusztrációk lilásrózsaszínbe hajló zöldek ahogy a
z ÉG a koponyába vissza-föltekereseli lángoló megszen
esedett selyemszövetre festi már lejátszott eseményeit
reprodukál összemossa Ne kényszeríts hogy élve átmássz
ak azon a szögesdróttal körülvett koponyafalon másrés
zt züllött virágok virágszirmok a kéz odarajzolta el

sodorta

ez nagyon ki lett gondolva egy füzöld kocka behasad l
átómezőmből egy 56os tájrészlet a föld alá süllyed sz
égyenében egy csodálkozó kökemény krizantém egy puha

tankot

taposott a földbe megtaposta megvetette örök szírom
ágyát valamilyen versidézet jutott róla eszembe egy
másik történet a Koponyahegyen rózsaszín férfikalap s
árgásrózsaszín örvény mélykék táj MARNÓ János mit s
zóltsz az uszodai gőzhöz a jeges szélhez a 85ös aktna
ptárhoz sötétkék uszódresszemhez a solarium élet

rendhez

a liláskék NapFénnyel fabulon reklámmal kibélelt uszod
aszobához vagy hogy gyakran Istennel beszélék szelle
mekhez könyörgök máskor szellemfákhoz 500 évvel koráb
bi törzsükből japán színpadot ácsoltak misztériumjáték
ok gyógyító kínai növénylelkeket kérlelek fenyőfából,

NEM

elasztikus angyalvárost mégsem rejteget RádNéző szemem
az ebédlőasztalon nem a madárfejű kereszt lángol csak
a gyertyatartó viaszbele ég Egy jégkardon ringatózom s
ha elmélyül tekintetem a jegesmedvére látok nagykörmű
mégis puha mancsaival (lásd: medvetalp) átfog átölel

bundája

melenget valami szikrázó fehérségben gázolunk minden

lépés

ünkre reccsen beszakad a jég nyers albatrosztojással
táplál csapkodó vergődő halakat dug le torkomon.....

